

Переклад з німецької Володимира Кравціва

У своє 13-ліття вона втрачає ліву руку через напад тигрової акули.
Усі вважали, що свій улюблений вид спорту – серфінг – вона
покине і забуде назавжди...
Однак здаватися так скоро Бетана Гамільтон не збиралася... аж ніяк...
Андреас Тонгаузер

Один католицький скульптор і митець виготовив її бронзову статую. Під фігу-рою на п'єдесталі були вигравірувані наступні слова: „Never give up – never!”, тобто „ніколи не здавайся – ніколи!”, а німецькою: „Gib niemals auf – niemals!” Сього-дні знайдеться небагато п'ятнадцятирічних дівчат, які здобули б собі бронзові фігури, та, дивлячись смерті у вічі, далі прямували до своєї мети.

Моє хобі – серфінг

Вона – проста дівчина, яка нічим особливим не відрізняється від своїх друзів. Як і її ровесники з гавайських островів, де вона ви-росла, займається серфінгом прист-расно й охоче. У свої 11 років бере активну участь у змаганнях. Її велика дитяча мрія – стати профе-сійною спортсменкою із серфінгу і подорожувати цілим світом. Але 31 жовтня 2003 року Божого повинен був змінитися цей, тоді ще малий, її світ назавжди. Рано-вранці вийшла вона у Тихий океан, щоб насоло-дитися кількома блискучо-прозо-рими хвилями того очікуваного дня пізньої осені. Уже сотні разів була вона на цьому місці (Tunnels Beaches) і ніколи не траплялося якихось пригод.

Тигрова акула довжиною 4 метри

Коли вона виплила у відкритий океан, все здавалося чудовим, та ще й улюбленому видові спорту сприяла така прекрасна погода. Раптом Бетана помітила під своєю серфінговою дошкою сіру тінь, яка миттєво і з неймовірною швидкістю наближалась і кружляла навколо неї. Тигрова акула, недовго ва-гаючись, перейшла в атаку на тринадцятирічну дівчину. Морський хижак з легкістю вкусив серфін-гову дошку, а разом з нею і ліву руку дівчини. Однак вона, незважаючи на велику втрату крові, не здавалася до кінця. Четверо її друзів і вона сама погоджувалась із думкою, що цей жахливий випадок спричинить кінець її серфінгової кар'єри назавжди.

Чому саме я?

Однак Бетана не є слабкою людиною принаймні тому що не здавалася. Після свого повернення із лікарні додому, вона твердо засвоїла золоту істину: „Це був Божий план щодо мого життя”. Її родичі не зрозуміли, що вона хотіла тим сказати. Проте Бетані тоді вже багато чого стало зрозумілим: „Бог має план для мого життя. Іноді я себе запитую: Чому саме я ? Чому це трапилось зі мною?” Так роздумуючи, я прийшла згодом до висновку, що Ісус допускає до деяких трагічних випадків нашого життя, щоб ми могли

творити добро. Тому вважаю, що подібне тра-пилось і у моєму житті. Ще дитиною я мріяла стати відомою спорт-сменкою із серфінгу. Зараз я є нею, незважаючи на пряму атаку хижака-противника.

Довга дорога

І ось Бетана знову береться за все спочатку, та тепер уже без однієї руки. З'являються небачені труднощі із плаванням і стрибками на серфінговій дошці, а це – дві найвагомші і найважливіші речі у серфінгу. Але Бетана далі продовжує торувати свій вид спорту, і тому перемагає страх перед подаль-шим нападом акул, вийшовши у відкритий простір океану. Спочатку вона починала із малих хвиль, поступово почуваючи себе впев-неніше, долала більші. Їй ставало краще з кожним днем.

Перемогти страх

Крім фізичного болю та тих перешкод, які з ним пов'язані, прийшли й інші випробування – психічні. Таке жахливе видовище закарбовує сліди у пам'яті людини. З'являється страх. „Це може повторитися у будь-яку мить, – пояснює Бетана і уявляє, яким чином вона захищатиметься від подальшого нападу. Коли я знову наближаюсь до води, то співаю пісню, або молюся, і у такий спосіб ігнорую свій страх, намагаючись сконцентрувати всю увагу. Це мені допомагає. Я люблю серфінг і ніколи його не залишу”.

Натхнення для багатьох

Ця мужність, воля і просування вперед надихають тисячі людей, для яких вона у 15 років є взірцем. Через свій трагічний випадок отримує сотні, тисячі листів і емейлів, де висловлюється подяка за її вражаючий приклад. Також Анді Айрон, триразовий майстер спорту із серфінгу, легенда спорту, перечитує біографію Бетани і каже: „Я знаю Бетт із шести років. Серфінг був її життям. Вона вже достатньо вміло плавала перед тим нещасним випадком. Але я хочу сказати одне – зараз вона є відомішою за славну спортсменку дитячої мрії”. Доля залишила Бетану, не розчарувавши її, не змінивши її внутрішньої сили зовнішньою славою. Вона видає книгу „Душа серфінгу” і знову звертає увагу на наступні слова: „Найвагомішою причиною, завдяки якій я описала свою історію, є правда про Ісуса Христа, про якого хочу вам розповісти. Він – сенс мого життя і тому я досі жива. Я хочу свідчити про Нього, бо Він усе зло скеровує на добро. Я вдячна Йому за ще один шанс у моєму житті і впевнена – Ісус Христос любить нас”.

За виданням „YOU magazin”. Gib niemals auf – niemals! .- August 2005

В. Кравців. Ніколи не втрачай надії // СЛОВО 1 (26) (2006) 33-34